

Glad påsk är nog bättre än Gottpåsk – och ändå är det godisägget som hägrar.

Nu, bara om några dagar, när du får det här är det Påsk med Stilla veckan som blir en långfredag med djup bråd död som ger konsekvenser i en gladare påsk. Trots korsningen, finns fortsättningen...
”En bit papper flyger planlöst dit vinden blåser. Men med korset i centrum blir det till en flygande drake som har riktning och mening, som lyfter i motvind” ur Det är aldrig kört
Motvind – medvind, kastvind och gudsvind. Ofta tänker jag på flygande drakar. Ja, inte i sagans tecken utan just i att flygande drakar behöver motvind för kunna ge sig hän lekfullt i kastvindarna. Ibland trasslar sig tråden, ibland är vinden förrädisk och det blir en störtdykning som kraschlandar – precis så som livet självt. Smärtan är där! Det känns som rena långfredagen, ungefär som i Gibsons film ”The Passion of the Christ” – skakad och rörd in i vårt inre. Kaos och förtvivlan! Förintelsens krafter i tillvaron! Finns det en framtid? Trots våra tillkortakommanden? Hur är det möjligt när vi känner oss som en skrynklat papper som knappt ens flyger planlöst i blåsten.

I storm och stiltje är en syster (bror – min anm.) en verklig vän – att uppmuntra mig i tristessen, att återföra mig när jag hamnar vilse, att resa mig upp när jag fallit och att ge mitt stöd medan jag upprätt vandrar livsvägen

Och människor ler, då har långfredagstemat bytts ut mot påskdagens och Gud ser inte till mitt tvivel utan till min längtan och min tro. Kristus har uppstått för att jag ska få leva – att jag ska orka leva mitt liv. Undret sker oavsett tro eller otro, då liksom nu – Gud är större!

I ett konfirmandmaterial som hette ”På riktigt” ställdes frågan; Kan träd gråta? Önskan om ett bättre liv med fred och frid på vår jord och en önskan om balans och harmoni mellan människor, djur och natur. Att längta efter något som vi inom oss vet hur det ska vara, fast vi ändå aldrig har upplevt det helt. Att vägen eller livet dit är kantad av motvind då och då, men så plötsligt blir det medvind är något som är en del av livet. Jag tänker på livet efter påsk. Att tro är att tänka kreativt, är att skapa nu när våren nalkas och se hur allt knoppas. Som födas på nytt in i vårens skira grönska och så den mer mättade gröna färgen när sommaren nalkas – för den kommer...

Längre fram i det här bladet handlar det om vägyrkoperioder och annat smått och gott, och jag vill göra en inbjudan till dig som jag kallar: Följ med och se! Ett erbjudande att hänga med, på egen hand eller

med någon av oss som kan lite om Skärstad kyrka. Hör av dig om en tid där vi tillsammans kan se lite mera inne i Skärstad kyrka!

Det här bladet du fått i din hand är en salig blandning som rör sig allt från påsk, vår och sommar. Nästa blad kommer i augusti, så det är ju dumt att slänga bort det här. Men hemsidan finns ju alltid! Glöm inte bort att det gör inget om det är snålbläst emellanåt, för då kommer det en liten tår i ögat och flisan sköljs bort och bjälken får vara hoppets kors och inget annat!

Hoppas vi ses både här och där i vår vackra bygd

*Krister J Clifford
kyrkoherde*

